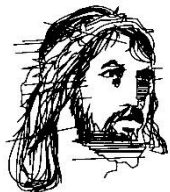

"Jas Jeho slávy"

9, část 1

Od slávy ke slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou i odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní při této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace povede "Od slávy ke slávě".

Děkuji vám, že jste přišli. Je mi ctí pokračovat v našem studiu s názvem "Od slávy ke slávě", semináři o principech rozvoje křesťanského charakteru. Nacházíme se uprostřed úvah o vrcholném zjevení Boží slávy, a to v osobě jeho Syna, Ježíše Krista. Vzpomínáte si, že jsme vyjmenovali sedm způsobů, sedm míst, kde nám Bůh zjevil svou slávu. Na prvním místě seznamu byl Ježíš Kristus, o němž Písmo mluví jako o **"záři slávy svého Otce"**. {Žd 1,3}. Tehdy jsme si řekli, že se o této skutečnosti, že Kristus byl vrcholným zjevením Boží slávy, jen letmo zmíníme, protože se k tomu vrátíme a budeme věnovat několik lekcí zjevení Boží slávy v Ježíši Kristu. A ty lekce jsou právě nyní. Začali jsme je včera večer a budeme v nich pokračovat i dnes večer a zůstaneme zaměřeni na konečné zjevení Boží slávy; tak dlouho, jak nám Boží Duch ukáže a jak nás povede.

Dnešní studium – jak vidíte v tištěných materiálech – je poměrně dlouhé, tak si pospíším. Nikdy však nesmíme být natolik pod tlakem, abychom se nezastavili a nepozvali Božího Ducha, aby vstoupil do našich srdcí. Amen? Chraň Bůh, moji drazí přátelé, abychom byli tak troufalí a pokračovali, aniž bychom pozvali Ducha svatého, aby nám dal ono duchovní rozlišování, které nemáme od přirozenosti – ale které je díky milosti dostupné. Opravdu, chci vás ujistit, že naše prosba o Ducha svatého se neděje proto, abychom Otce přesvědčili, aby nám dal něco, co se nám zdráhá dát; ale když Ho budeme dostatečně dlouho přemlouvat a usilovně prosit, nakonec to udělá. Ne, tisíckrát ne... Otec touží vylít svého Ducha na své děti. Slyším "amen"? {Amen} Ve skutečnosti, jak říká Bible, **jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše Otec z nebe dá Ducha Svatého těm, kteří ho žádají.** {Lk 11,13}. Proč tedy žádáme? Je to proto, abychom připravili svá srdce na přijetí toho, co nám Otec touží dát, tím, že uznáme svou potřebu a uplatníme svou svobodnou vůli – rozhodneme se mu dovolit, aby nám dal to, co nám chce dát. **"Žádejte a bude vám dáno."** {Mt 7,7}. Proto se ke mně, prosím, opět připojte, jak je našim zvykem, na kolenu, k několika okamžikům tiché modlitby; a zatímco se modlíte za sebe, modlete se, prosím, i za mě.

Otče můj v nebesích, ve jménu Ježíše Krista, Pána naší spravedlnosti, přicházím za sebe i za své zde přítomné bratry a sestry vykoupené krví. Především Ti děkuji za výsadu, že Ti patřím, že jsme Tvými syny a dcerami. Děkujeme Ti za nekonečnou cenu, která byla zaplácena, aby to bylo možné. Jsme tak vděční, že díky Ježíši - našemu staršímu bratru - jsme přijatelní ve Tvých očích a máme přístup k Tvému nekonečně spravedlivému trůnu. Přicházíme se svatou odvahou, když slyšíme, jak o Ježíši říkáš: "Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem nalezl zalíbení". A vědomí, že nás zahrnuješ v Něk a s Ním, nám dává důvěru k Tobě přicházet dnes večer, a prosíme Tě, abys na nás milostivě vylil svého Ducha svatého. Ty víš, jak zoufale potřebuji Tvého Ducha, Otče. Chci dnes večer vyvýšit Ježíše. V Něk se zjevila plnost Tvé slávy, Slovo se stalo tělem. Otče, jsem si velmi dobře vědom své nedostatečnosti, když se pokouším co nejvěrněji představit Ježíšovu krásu. Lidské myšlenky a lidský jazyk jsou zcela nedostatečné, učinit zadosť Tomu, který je celý nádherný, Nejvyšší mezi desetitisíci. Ale Otče, modlím se, abys

blahosklonně použil hliněnou nádobu a mocí Ducha svatého odňal nedostatečnost lidského myšlení a lidského jazyka; a zázrakem milosti, prosím, dovolil Ježíše dnes večer vyvýšit. Dožadují se Jeho zaslíbení: "A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě." Kéž se hleděním na Ježíše měníme v podobu toho, na co hledíme. Prosím, vyslyš tuto modlitbu, neboť prosím v Ježíšově jménu a v Jeho zásluhách. Amen.

Věřím, že jste si dnes večer při vstupu vyzvedli nové materiály a nyní se nacházíme na straně 17, lekce 9. Vítejte, vítejte. Název této lekce: **"Jas jeho slávy" Žd 1,3**. Tuto pozoruhodnou hebrejskou báseň jsme studovali včera večer. Vzpomínáte si na ni, že? Báseň ne proto, že se v ní rýmují fráze, ale proto, že tak Hebrejci tvořili poezii. Paralelismus: říká stejnou věc, ale jiným způsobem. Dva verše této krásné básně velmi jasně popisují, jak Kristus naplnil své poslání zjevit člověku Boží slávu. První řádek: **"On je září jeho slávy..."** Druhý: **"a otiskem jeho podstaty."**

"Září jeho slávy" - to nám říká, že Kristus byl nezmenšeným odleskem charakteru svého Otce. Nebyl jen slabým odleskem. Byl září, nezmenšeným odleskem slávy svého Otce; a vzpomeňte si, samozřejmě, "sláva" znamená "charakter".

Druhý řádek: **"Otiskem jeho podstaty."** Podpořte mě někdo, jaké řecké slovo je přeloženo jako "otisk podstaty"? "Khar-ak-tare, khar-ak-tare." V Novém zákoně je použité jednou, právě zde v této básni. Z tohoto řeckého slova pochází naše anglické slovo "character" a desítky dalších jazyků mají stejné slovo; a je to velmi zajímavé slovo - dělali jsme o něm slovní studii.

Chci se s vámi dnes večer zamyslet nad tím, jak je možné, že Ježíš Kristus byl září slávy svého Otce, – otiskem Jeho podstaty – když byl člověkem... Když byl člověkem... Víte, je nezbytné pochopit, že tato báseň se týká vtěleného Krista. V kontextu listu Židům je to jasně řečeno. Někdo by mohl namítnout, že by to správně popisovalo Krista před vtělením. Protože byl po pravici Božího trůnu, jistě byl **"září jeho slávy a otiskem jeho podstaty"**. Ale moji drazí přátelé, trvám na tom, že tato báseň se vztahuje na Krista vtěleného. Inspirace nám to potvrzuje. **Youth Instructor, 21. listopadu 1895: "Při pohledu na Krista v těle..."** O čem to mluvíme? O vtěleném Kristu, o Kristu jako člověku. **"Hledíme-li na Krista v těle, hledíme na Boha v lidství a vidíme v něm odlesk božské slávy, přesný obraz Boha Otce."** Jaký jazyk zjevně používá? Jazyk z listu Židům 1,3 a používá ho v souvislosti s Kristem v těle, vtěleným Kristem.

Spirit of Prophecy, svazek 2, strana 9: "Byl přesným obrazem svého Otce, a to nejen v rysech, ale i v dokonalosti charakteru." Je odleskem charakteru svého Otce. Jak jsme již dříve poznamenali - ale musím to poznamenat znovu, protože je to tak významné - pokud je Kristus odleskem charakteru svého Otce, pak musí zjevovat nekonečně dokonalý charakter. Podle definice by totiž dokonalost Božího charakteru byla jaká? ...nekonečná, nezměrná. Zjevil ji Kristus takto? Rozhodně. Opět to potvrzuje inspirace. **Testimonies (Svědectví), svazek 6, strana 60: "Kristův život zjevil nekonečně dokonalý charakter."** Jak dokonalý byl charakter, který zjevil Kristův život, přátelé? Jak dokonalý? Nekonečně dokonalý. Vskutku byl září slávy Jeho Otce.

Jak je to možné? Lze to říci o kterémkoli z Adamových padlých potomků? Rozhodně ne. Co je třeba říci o nás všech? **Ř 3,23: "Všichni zhřešili a" co? "postrádají Boží slávu".** Mezi padlými potomky Adama a Ježíšem Kristem je tedy očividně nějaký podstatný rozdíl, že? **On je září slávy svého Otce. My všichni postrádáme slávu.** Rozumíme si?

Dovolte mi položit další otázku, která je trochu náročnější. **"Záře slávy svého Otce"**, dalo by se to říci i o Adamovi před pádem? Dalo by se to říci o Adamovi před pádem? Trochu odvahy... Mám tu smíšené odpovědi a to je dobře. Víříme vaše myšlenky a nutíme vás

přemýšlet. Moji milí přátelé, poslechněte si tento pozoruhodný citát. **Patriarchs and Prophets (Patriarchové a proroci), strana 45: "Člověk měl nést Boží obraz, a to jak ve vnější podobnosti, tak v charakteru. Jedině Kristus je 'otisk podstaty' Otce; ale člověk byl stvořen podle," čeho? "...Boží podoby. Jeho přirozenost byla v souladu s Boží vůlí. Jeho mysl byla schopna chápat božské věci. Jeho city byly čisté; jeho žádosti a vášně byly pod kontrolou rozumu. Byl svatý a šťastný v tom, že nesl Boží obraz a byl dokonale poslušný jeho vůli."** Je zřejmé, že mluví o Adamovi před pádem. Přesto si prosím všimněte, že Adam před pádem, ve svém bezhříšném stavu, byl stále jen v čem? **"...v Boží podobě"**. Zatímco druhý Adam je co? **"...otisk jeho podstaty."** Není to zajímavé? Jinými slovy, vtělený Ježíš Kristus je mnohem dokonalejším zjevením Božího charakteru, než byl i bezhříšný Adam. Ano.

Znovu se ptám, jak je to možné? Jak může být Kristus, ač člověk, září slávy svého Otce? ... otiskem Jeho podstaty? Odpověď na tuto otázku spočívá zčásti v tom, že Kristus nebyl jen člověkem, ale také Bohem. Částečně, opakuji, odpověď na tuto otázku: Jak mohl být Kristus, ač člověk, září slávy svého Otce? spočívá ve skutečnosti, že nebyl jen člověkem, ale byl také Bohem. Jak moc byl Bohem? Stoprocentně Bohem. Nakolik byl člověkem? Stoprocentně člověkem. Víím, že 200 procent nedává matematický smysl, ale moji drazí přátelé, to je tajemství vtělení. To je tajemství vtělení.

Prosím, uvědomte si a uvažujte se mnou o tom, že Kristus - záře slávy svého Otce - byl zároveň plně člověkem a plně Bohem. **Filipským 2,5 a následující: "Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. Ačkoliv byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se" jakým? "...podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ponížil se a stal se poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži."** Uvědomte si prosím, že když Pavel říká, že se stal **"podobným lidem"** a **"ukázal se v podobě člověka"**, neříká nám, že Ježíš jen předstíral, že je člověk, a vzal si jen lidské zjevení. On byl skutečně člověkem. Ale moji milí přátelé, je tam **"podobným lidem"**, protože On nebyl jenom člověk, On byl také, co? ...Bůh.

Slovo *"podobnost"* se používá, když chcete naznačit, že existují podobnosti, ale zároveň chcete připustit rozdíly. Dává to smysl? ...a když Pavel říká, že je **"podobný lidem"**, neříká, že ve skutečnosti není člověkem, ale říká, že není jen člověkem, ale také Bohem. Vííte, tento verš... je, myslím, lépe přeložen v revidované verzi. Ve skutečnosti Duch proroctví cituje revidovanou verzi, když cituje tento verš v **Desire of Ages (Touha věků), strana 22**. Všimněte si toho pozorně: **"Kristus však "způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí."** Zajímavé... V novém i původním překladu krále Jakuba se píše: **"nepovažoval za loupež být roven Bohu"**. V revidované verzi se však píše, že Kristus **"nepovažoval za věc, kterou by bylo možné uchopit, být rovný Bohu"**. Vidíte, že Kristus byl dokonale rovný Bohu. Amen?

Ale miloval nás natolik, že byl ochoten se toho vzdát a přijmout pokorné postavení člověka, aby nás zachránil. To je radikální protiklad k povaze Satana, že? Satan, stvořená bytost, říká: **"Vystoupím na výsosti oblaku, vyrovnám se Nejvyššímu". {Iz 14,14}**. Snaží se zmocnit božství. Zatímco Kristus, Stvořitel - božský Boží Syn - se božství vzdává, aby zachránil stvoření. Takového Boha musíte milovat. Slyším "amen"? {Amen} Radikální opak. Máme zde na odív 2 charaktery: charakter Satana a charakter Krista. Jeden se snaží přivlastnit si božství. Jeden, který je ochoten vzdát se božských výsad a privilegií božství a stát se člověkem - aby zachránil člověka. Ale ne jen tak obyčejným člověkem, **člověkem, který měl být opovržený a zavržený {Iz 53,3}**; člověkem narozeným v chudobě, který **neměl ani místo, kde by složil hlavu {Mt 8,20}** ...které by mohl nazývat svým vlastním. Takového Pána si musíte zamilovat, přátelé. Takového Pána musíte milovat.

Vězte však, že když Písmo říká: **"Zmařil sám sebe" {Fp 2,7}**, nenaznačuje tím, že se Kristus vzdal svého božství, když se stal člověkem. Říká nám, že se vzdal všech výsad a privilegií své božské podoby a úřadu a přijal pokorný stav lidské bytosti. Všimněte si, jak o tom hovoří inspirace. V souvislosti s Kristem, **Koloským 2,9: "Neboť v něm tělesně přebývá veškerá plnost Božství."** Jak? **"tělesně"**. To se týká vtěleného Krista. **"V něm tělesně přebývá"**, co? **"...veškerá plnost Božství."** Když se tedy vtělil, nezabavil se božství. Vskutku ne; byl naplněn božstvím tělesně. My můžeme být naplněni vírou. **"Věra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme."** {Žd 11,1} Kristus byl naplněn tělesně.

Proto jste mohli občas spatřit božství, které v Něk přebývalo. V Kristově životě bylo několik případů, kdy **božství proniklo skrze lidství**. {Desire of Ages, 590.4 - Touha věků} To proto, že ten lidský stan obýval jak? ... tělesně. Vraťme se k předobrazu, svatyni na Sinajské poušti, předobrazu vtěleného Krista, jak jsme o ní studovali včera večer. Byla postavena, aby v ní Bůh mohl co? ...prebývat. **"Ať mi udělají svatyni a budu"** co? **"...prebývat uprostřed nich."** {Ex 25,8} A Bůh v tom stanu skutečně přebýval a jeho přebývání se projevovalo v šekinově auře, která ho obklopovala. Stejně tak tomu bylo i s antitypem. Naplnil se tak, že Kristus přebýval v těle.

Review and Herald, 15. června 1905: "On, Kristus, zahlíl své božství rouchem lidskosti, ale od svého božství neupustil." Je nám to jasné? Neupustil od svého božství. Ano, přijal na sebe lidství, ale co si stále zachoval? ... božství. Čteme dál: **"Jako božsko-lidský Spasitel přišel, aby se postavil do čela padlého rodu, aby se podílel na jeho zkušenosti od dětství až po dospělost."** Zde je další cenný poznatek týkající se skutečnosti, že nebyl jen člověkem, ale plně Bohem. **Bible Commentary, svazek 5, strana 1113: "Byla lidská přirozenost Syna Mariina proměněna v božskou přirozenost Syna Božího? Ne; obě přirozenosti se tajemně spojily v jedné osobě - člověku Kristu Ježíši. V něm přebývala veškerá plnost božství tělesně. Když byl Kristus ukřižován, byla to jeho lidská přirozenost, která zemřela. Božství nepadlo a nezemřelo, to by bylo nemožné."**

Moji drazí přátelé, když se zamyslíme nad tím, že to byla nekonečná, věčná, všemohoucí, božská, osoba Božství, - která se rozhodla narodit se jako malé bezmocné dítě lidským rodičům – venkovanům, je to naprosto nepochopitelné. Tato blahosklonnost, tato obět', tato ochota zmařit sebe sama je nádherným zjevením Božího charakteru - Boží slávy. Vzpomeňte si, jak říká: **"Kdo viděl mne, viděl"** co? **"...viděl Otce."** {J 14,9}.

Youth's Instructor, 21. listopadu 1895: "Čím více přemýšlíme o tom, že se Kristus stal zde na zemi nemluvnětem, tím podivuhodnější se nám to zdá. Jak je možné, že bezmocné nemluvně v betlémských jeslích je stále ještě božským Synem Božím?". Úžasné, že? **"I když to nemůžeme pochopit, můžeme věřit, že Ten, který stvořil světy, se kvůli nám stal bezmocným nemluvnětem. Ačkoli je vyšší než kterýkoli z andělů, ačkoli je stejně velký jako Otec na nebeském trůnu, stal se jedním z nás. V něm se Bůh a člověk stali jedním a právě v této skutečnosti nacházíme naději pro náš padlý rod."**

Tedy částečně, odpověď na naši otázku: *"Jak mohl být Kristus, ač člověk, září slávy svého Otce?"* – spočívá v tom, že byl nejen člověkem, ale také Bohem. Ale přátelé, odpověď na naši otázku spočívá také v tom, že byl jedinečný i jako člověk.

Bůh vám žehnej, právě tady si velmi dobře uvědomuji, že se dostáváme na kontroverzní území; a věřte mi, že jsem s tím zápasil celý den. Mimochodem, tyto materiály připravuji během dne a zápasil jsem s tím, zda toto téma otevřít, nebo ne. Ale proběhlo několik rozhovorů, a když jsem o tom v modlitbě uvažoval, Pán na mě zapůsobil, že máme jít dál a zabývat se tímto tématem. Moji drazí přátelé, je naprosto nezbytné, abychom správně chápali lidství Ježíše Krista, stejně jako skutečnost, že byl božský. Myslím, že v této církvi není nikdo, kdo by

neuznával, že Kristus měl božskou přirozenost. V této naší milované církvi však panují značné rozdíly, pokud jde o lidskou přirozenost Ježíše Krista; a v tom spočívá spor. Jak jsem se zmínil, tuším, že to bylo včera večer, chce se mi plakat, když vidím, jak nekřesťansky dokážeme... mluvit spolu o Kristově přirozenosti. Bůh nám pomáhej... A mezi námi je velké rozdělení. Kdyby to teď byla jen vedlejší záležitost, určitě bych byl ochoten ji ignorovat. Ale je to jen vedlejší záležitost? Když mluvíte o Ježíši Kristu, je to vedlejší téma, přátelé? Zdaleka ne.

Ježíš Kristus je srdcem a jádrem celého plánu spásy. To, co uděláme s ním, uděláme s celým plánem. Pochopili jste to? To, co uděláme s Kristem, uděláme s celým plánem. Proto máme, dokonce i mezi námi lidmi, velmi radikálně odlišné chápání dokonce i plánu spasení. Protože máme některá velmi odlišná, radikálně odlišná chápání týkající se Toho - v němž máme spasení - Ježíše Krista, v oblasti Jeho lidství... v oblasti Jeho lidství. A teď, přátelé, po tomto úvodu, spolupracujte se mnou, prosím. Nevím, jaké jsou vaše předsudky v této věci, ale prosím, byli byste ochotni je odložit?

Vidíte, že se blížíme ke svaté půdě. Vzpomínáte si, jak Mojžíš pásal ovce na Sinajské poušti? Uviděl, co? ...hořící keř a byl zvědavý; začal ho pozorovat a co mu Hospodin řekl? **"Zuj si z nohou sandály, toto je"** co? **"...půda svatá."** {Ex 3,5}. Uvědomujete si, že inspirace nám výslovně říká, že onen **hořící keř byl předobrazem vtěleného Krista**? {Desire of Ages, s. 23.2 - **Touha věků**}. Předobrazem vtěleného Krista - malým, skromným keřem naplněným čím? ...ohněm. Nebylo tak zvláštní, že hořel keř. Mojžíš viděl hořet keře už dříve. Ale na tomto keři bylo naprosto pozoruhodné, ba zázračné, že nebyl stráven; a na vtělení je tak zázračné to, že v něm přebývajícím božství a nekonečná sláva božství nestrávily lidský stan, v němž přebývaly. Víte, **Boží sláva je jako, co? ... oheň stravující hřích.** {Žd 12,29}. Slyším "amen"? {Amen} ...a zde nekonečná Boží sláva přebývá v lidském těle, a přesto lidské tělo není stráveno. Chystáme se uvažovat o tomto **tajemství všech tajemství** {Bible Commentary, sv. 6, s. 1082.6} a potřebujeme, co? ...zout si boty, a to zahrnuje i zutí bot předsudků; a **potřebujeme být pokorní a učenliví ve svém duchu.** {Great Controversy, s. 599.1 - **Velký spor věků**}. Slyším amen? {Amen} Musíme dovolit, aby inspirace poučovala náš rozum, a ne naopak. Slyšíte, před čím se vás snažím varovat? Je pro nás tak snadné přijít se svými předsudky ke studiu Božího slova a pak je vnucovat inspiraci a nutit inspiraci, aby podporovala naše předsudky. Dokážete to? Ano, můžete... a pokud správně stříháte a vkládáte a správně si vybíráte, můžete inspiraci přimět, aby podpořila téměř cokoli. Slyšíte, co vám říkám? Moji drazí přátelé, Bůh nám pomáhej, abychom si nechali poradit a odložili boty soběstačnosti a své vlastní filozofie a předsudky; a přišli s učenlivým duchem uvažovat o tomto tajemství tajemství. Jste k tomu ochotni? Dobře.

Římanům 8,3 - O čem nás tento verš informuje v souvislosti s lidstvím, které na sebe Kristus vzal? **"Neboť co bylo zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v,"** čem? **"...podobnosti těla hříchu..."** Všimněte si, prosím, moji drazí přátelé, všimněte si, že Pavel zde záměrně, velmi přesně a pečlivě používá slovo **"podobnost"**. Pavel neříká: *"Neboť co bylo zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v hříšném těle."* Neřekl to... Neřekl, že byl poslán v hříšném těle. Řekl, že byl poslán v čem? **"...v podobnosti těla hříchu."** Je důležité, že tam dal to slovo **"podobnost"**? Ano, je, a mimochodem, je to stejné slovo, **"podobnost"**, kterého jsme si všimli tady ve **2. kapitole listu Filipským**; když přišel **"v podobě člověka"**. Sledujete to? **"Podobnost"** je slovo, které se používá, když jsou tu podobnosti, ale jsou tu také, co? ...rozdíly. Když přišel jako člověk, byl jen člověkem? Ne. Byl také čím? ...Bohem. Proto říká, že byl **"v lidské podobě"** a měl **"podobu"** člověka, protože byl zároveň čím? ...Bohem. A to samé slovo používá tentýž autor, Pavel, zde v tomto verši, když říká, že přišel **"v podobnosti těla hříchu"**. **"Podoba"** umožňuje podobnost, sděluje, že existuje podobnost, ale umožňuje co? ...rozdíly, odlišnosti.

Nyní, moji drazí přátelé, je pro nás důležité, abychom se zamysleli nad tím, co se stalo s lidskou přirozeností při pádu. Jsou dva důsledky hříchu pro lidskou přirozenost, které chci, abyste si uvědomili spolu se mnou... prosím - dva. První bychom mohli popsat takto: Člověk se nakazil hříchem. Co se s ním stalo? ...nakazil se hříchem. Čím se tedy při pádu nakazilo lidské srdce? Bylo to právě sobectví. Vzpomínáte si, jak ho definovala inspirace? **Místo lásky zaujalo sobectví. {Steps to Christ, s. 17.1 – Cesta ke Kristu}.** Je tedy sobectví hřích? No tak, trochu odvahy - Je sobectví hřích? Rozhodně. Pamatujte si: **"Pod hlavičku sobectví spadá každý jiný hřích."** {Testimonies, sv. 4, s. 384.3 - Svědectví} Sobectví je podstatou každého hříchu. Sobeckost je duch, který pojímá všechny hříchy. Přesně tak, jako je láska pro poslušnost, je sobectví pro neposlušnost. Sobectví je duchem satanovým, stejně jako láska je duchem Kristovým. Když sobectví zaujalo v lidské přirozenosti místo lásky, lidská přirozenost se nakazila hříchem. Sledujete mě? Nakazila se hříchem... Nakazila se hříchem... a to způsobilo **morální vyšinutí celé lidské bytosti, které se nazývá "zkaženost". {Maranatha, s. 153.4}** Dobře? Člověk byl nakažen hříchem a stal se jakým? ...zkaženým. Všechny jeho schopnosti, které se před pádem uplatňovaly k potěšení a oslavování Boha, řídily se láskou; po pádu se řídily sobectvím – nyní se uplatňují k uspokojování a oslavování sebe sama. Došlo k zásadnímu morálnímu pokřivení. Má sklon ke zlu {Manuscript Releases, sv. 2, s. 269.1}, sklon k sebeuspokojování, sebeoslavování. To je nakažení hříchem. Je to tak? To je jeden z důsledků pádu.

Následuje další. V důsledku pádu byl člověk také postižen hříchem. Byl, co? ...byl postižen hříchem. Hřích například způsobil, že **byl odříznut od přístupu ke stromu života. {Gn 3,22}.** Rozumíte tomu? ...a on už pak neměl to úžasné opatření, díky němuž se obnovovaly jeho životní síly, a začal chátrat. Stal se smrtelným. To není hříšné samo o sobě; je to důsledek hříchu. Jsou to nevinné slabosti, které jsou důsledkem hříchu. Smrtelnost není hřích; je to důsledek hříchu. Být mravně zkažený je hříšné. Rozumíte tomu, co se vám tu snažím jemně odlišit?

Člověk nakažený hříchem podléhá nemravnosti. Člověk postižený hříchem podléhá smrtelnosti. Je to užitečné?

Člověk nakažený hříchem stal zvrhlým. Člověk postižený hříchem začal chátrat.

Člověk nakažený hříchem měl všechny funkce svých schopností vyšinuté. Člověk postižený hříchem měl všechny své schopnosti a dovednosti oslabené. Je to jasné?

Chápete, co se vám snažím naznačit? Tyto nazveme nevinnými slabostmi, ty jsou důsledkem hříchu; a těm budeme říkat hříšné sklony, které jsou způsobeny samotným hříchem. Je to jasné?

Nyní... Adam před pádem nebyl nakažen hříchem ani jím nebyl postižen. Neměl ani hříšné sklony, ani nevinné slabosti. Neměl absolutně žádný sklon ke zlu a neměl ani sklony k rozkladu a smrtelnosti – ani jedno z toho. Po pádu má obojí. Sledujete to? Má obojí.

Druhý Adam, Ježíš Kristus – co na sebe bere? ...co ho činí, jak říká Pavel, **"podobným hříšnému tělu"**? Co na sebe bere? Přebírá na sebe všechna poškození, ale žádnou mravní zkaženost. Chápete mě? Vidíte, co jsem se tím snažil vysvětlit? **Kristus přijal přirozenost, která byla oslabená.** Jaká byla? ...**oslabená čtyřmi tisíci lety. {Desire of Ages, s. 117.1 – Touha věků}** Nejzřetelnějším rozměrem byl Jeho fyzický vzrůst. Byl vysoký přes 15 stop {4.6 m}, jako byl Adam? Inspirace nám dává docela dobrou představu o tom, jak vysoký byl Adam, přibližně 15 stop. **{The Spirit of Prophecy, sv. 2, s. 24.2}.** Mimochodem, abyste měli dobré proporce při této výšce, museli byste vážit asi 2 500 liber {1,1 tuny}. To byl úžasný exemplář, přátelé. Ale podívejte se, co se stalo s lidským rodem po pádu. Můžete se podívat, co se stalo s délkou života, zejména po potopě a mimochodem poté, co bylo do jídelníčku zařazené maso.

{The Paulson Collection of Ellen G. White Letter 1.3}. Věk prudce klesl. Když přichází druhý Adam, je vysoký 15 stop? Ne, **podle inspirace je o hlavu vyšší než průměrný člověk {Bible Commentary, sv. 7. s. 904.1}**, ale rozhodně není tak vysoký, jako byl Adam. Proč? Protože přijal lidskou přirozenost, která 4 000 let chátrala. Rozumíte tomu? Jeho fyzická přirozenost se zhoršila o 4 000 let. A teď, ovlivnilo by to také ten fyzický orgán zvaný "mozek"? Ovlivnilo? Samozřejmě, že ano! Proto jsou jeho duševní schopnosti jaké? ...oslabené. Když se oslabí duševní schopnosti, jaká je nejvyšší funkce duševních schopností? Je to duchovní přirozenost, a ta je také oslabená. Kristus na sebe tedy bere **"podobu hříšného těla"** v tom smyslu, že na sebe bere oslabení trvající 4000 let. Podléhá smrtelnosti? Podléhá Kristus smrtelnosti? Ano, podléhá. Je smrtelný. Má všechny nevinné slabosti.

Ale moji drazí přátelé, podléhá On nemorálnosti? Je zkažený? Je sobecký? Rozhodně ne. Není. Proč je to tak důležité? Moji drazí přátelé, kdyby na sebe Kristus vzal něco ze sobectví, které je samo o sobě hříchem, byl by tím sám o sobě hříšný; a pokud je sám o sobě jakkoli hříšný, nemůže už být naším zástupcem. Souhlasíte se mnou? Musí být naprosto bezhříšný, aby mohl viset na kříži za vaše i mé hříchy. Pokud je v jakémkoli ohledu hříšný, pro koho potom visí na kříži? Za koho je na kříži? Je na kříži za sebe. Pochopte to, prosím. Pochopte to, prosím. **Bible Commentary, svazek 5, strana 1131: "Tím, že na sebe vzal lidskou přirozenost v jejím padlém stavu,"** V jakém stavu? ...v padlém stavu - 4000 let úpadku - **"Tím, že na sebe vzal lidskou přirozenost v jejím padlém stavu, se Kristus ani v nejmenším nepodílel na jejím hříchu. Podléhal tělesným neduhům a slabostem, kterým člověk podléhá, 'aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: 'On sám vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci'. Pociťoval naše tělesné neduhy a byl ve všem pokoušen jako my. A přece,"** co? **"... 'nepoznal hřích'. On byl Beránek 'bez vady a bez poskvrny'... Neměli bychom mít žádné pochybnosti, pokud jde o dokonalou bezhříšnost lidské přirozenosti Krista."**

To je přece jasné tvrzení, ne? **"Neměli bychom mít žádné pochybnosti, pokud jde o"** co, přátelé? Relativní bezhříšnost? Ne. Co? **"...dokonalou bezhříšnost"** - Kristova lidského charakteru? To je to, co říká? Ne, **"lidské..."** co? **"...přirozenosti Krista."** Mimochodem, proč bychom neměli mít žádné **pochybnosti**? Protože pokud máme nějaké pochybnosti ohledně dokonalé bezhříšnosti Kristovy lidské přirozenosti, nemáme žádnou jistotu, že máme zástupce, který má buď dostatečnou spravedlnost, aby naplnil zákon, nebo který může zemřít za naše hříchy, a ne za své vlastní. Je tedy nutné, abychom **"neměli žádné pochybnosti, pokud jde o dokonalou bezhříšnost lidské přirozenosti Krista."**

Velmi důležitý vhled do Kristovy lidské přirozenosti můžeme získat, když si poslechneme, co říká Otcí těsně předtím, než se vtělí, než na sebe vezme **tělo, které pro něj bylo připraveno. {Žd 10,5}**. Přejdeme ke 40. žalmu, abychom se zaposlouchali do tohoto rozhovoru. Mimochodem, jsem k tomu oprávněn, protože v listu Židům, v 10. kapitole, Pavel cituje právě z této pasáže; a cituje ji jako slova Krista těsně před tím, než na sebe vzal ono tělo, které pro Něj bylo připraveno. Pokud se rozhodnete, můžete si o tom udělat další studium. **Žalm 40.** Co říká Otcí? **"Obětní hod ani přídavnou obět' jsi nechtěl, ale prorazil jsi mi uši. Zápal ani obět' za hřích jsi nežádal. Tu jsem řekl: Hle, přicházím. Ve svitku knihy je o mně psáno."** Kam přichází? Přichází na planetu Zemi, aby přijal ono tělo, které pro něj bylo připraveno - aby se narodil jako nemluvně v betlémských jeslích. Co říká Otcí? **Verš 9: "Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé, můj Bože. Tvůj zákon je"** kde? **"... v mém nitru."** Když se Kristus stal člověkem, bratře, sestro, čím zákon měl v srdci? Zákon Boží. Pochopte to, prosím. Boží zákon byl v Jeho srdci. Zákon lásky byl zákonem, který řídil ono lidské srdce vtěleného Krista.

Vidíte, že to opět potvrzuje pohled na svatyni, která je, nezapomeňte, předobrazem vtěleného Krista. Jaký zákon byl napsán na těch kamenných deskách? Byl to zákon sobectví? ... Jaký je napsán v srdcích nás všech jako přirozené dědictví? Ne, byl to zákon čeho? ...byl to zákon lásky. Poslouchejte. **Cesta ke Kristu, strana 61: "...přebývá-li v nás Boží láska, budou naše pocity, naše myšlenky, naše záměry, naše činy v souladu s Boží vůlí, jak je vyjádřena v přikázáních jeho svatého zákona..."**. Spravedlnost je definována měřítkem Božího svatého zákona, jak je vyjádřen v deseti přikázáních daných na Sinaji... Ježíš o sobě před svým příchodem na zem řekl: 'Rád plním tvou vůli, Bože můj, ano, tvůj zákon je v mém srdci.' To je to, co jsme právě četli, Žalm 40,9. Ted' poslouchejte: **"A těsně předtím, než znovu vystoupil na nebesa, prohlásil: 'Zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce'."** {J 15,10}. Jinými slovy, po celou dobu lidského života vtěleného Krista byl jaký zákon nejen napsán v jeho srdci? Ale jakému zákonu byl neustále v dokonalé poslušnosti? ... Božímu zákonu, zákonu lásky. Právě proto, drazí přátelé, byl Ježíš Kristus dokonalým zjevením Božího charakteru – od samého počátku. To je také důvod, proč se Ježíš Kristus nikdy nemusel obrátit. Musel se Kristus obrátit? Musel jít k úpatí kříže jako my všichni a volat: **"Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pravého ducha!"**? {Ž 51,12}. Musel něco takového udělat? Ne. Musel se znovu narodit? Ne. Proč? Protože při svém přirozeném narození měl Boží zákon vepsaný ve svém srdci. Rozumíte tomu? Víte, Jeho narození, prosím, rozumějte... bylo jedinečné. Byl **jediný svého druhu** {J 1,14}, jedinečně zplozený - "*monogenes*" {Strongovo číslo #3439} je řecké slovo – jedinečně zplozený Boží Syn.

Lukáš nám dává nahlédnout do Jeho jedinečného postavení, pokud jde o početí a narození. **Lk 1,35: "Anděl jí odpověděl:"** Ke komu to mluví? ...k Marii. **"Duch svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní; proto také to Svaté, co se z tebe narodí, bude nazváno Syn Boží"**. Zajímavé. Jak je Ježíš nazvaný při narození? **"Ten Svatý."** Moji milí přátelé, lze to říci o nějaké jiné lidské bytosti? ...při narození, no tak, může to tak být? Ne tak docela. **J sme od přirozenosti děti hněvu.** {Ef 2,3}. Co o nás všech vyznává David? **"Hle, byl jsem zplozen v nepravosti, matka mě počala v hříchu."** {Ž 51,7}. Proč se rodíme v hříchu? Protože jsme počati hříšnými rodiči.

Ale tady je Jedinečný. Kdo ho počal, přátelé? Bratři, sestry, kdo? ...Duch svatý. Proto je při narození jaký? ...Svatý. Duch svatý by nepočal nic jiného než to, co je svaté. Je svatý, protože je počat Duchem svatým; a toto jedinečné zrození a početí z něj činí jedinečné dítě. To je důvod, proč Ježíš ani když vyrůstal, nikdy neprojevil žádné hříšné chování; dokonce ani předtím, než dosáhl věku odpovědnosti – dokonce ani předtím, než poznal rozdíl mezi dobrem a zlem jako takovým. Vždy byl dokonalým zjevením svého Otce... ..dokonalým zjevením Otce. Poslechněte si tento pozoruhodný citát. **Youth's Instructor, 8. září 1898: "Při pohledu na dětskou tvář zářící živostí by nikdo nemohl říci, že Kristus byl stejný jako ostatní děti. Byl to Bůh v lidském těle. {1Tm 3,16}. Když na něj jeho společníci naléhali, aby udělal něco špatného, božství mu problesklo lidstvím"** - jako dítěti, o kterém mluvíme - **"...a rozhodně odmítl. V jediném okamžiku rozlišil, co je správné a co špatné"**. Proč? Protože měl v srdci vepsaný Boží zákon. Čteme dál: **"...a postavil hřích do světla Božích příkazů, držel zákon jako zrcadlo, které odráží světlo na špatnost."** Pozoruhodné, že?

Ježíš nebyl jako všechny ostatní děti. Jaké další poznatky můžeme získat z tohoto rozhovoru mezi Božím Synem a jeho Otcem těsně předtím, než se vtělil? Říká: **"Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé, můj Bože."** Cože? **"...Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé."** Víte, prosím, pochopte, že lidská vůle Ježíše Krista – od samého počátku jeho lidské pouti - byla dokonale podřízena Boží vůli a byla s ní v souladu; a to neříkám z vlastní vůle. Ve skutečnosti se vám, moji drazí přátelé, neodvažuji říci nic z vlastní autority. Poslouchejte. **Signs of the**

Times, (Znamení doby) 29. října 1894: "On, Ježíš Kristus, začal život," On co? **"On začal život."** Kdy začíná život? Zde se zastavme.

Kdy začínáte žít? Páni, to je zase kontroverzní téma, co? Jako bychom toho už tak neměli dost. Víte, celá ta otázka potratů nás přivedla do pořádného sporu o to, kdy začíná život. Všichni se shodneme na tom, že minimálně při narození, ne? Život začíná přinejmenším narozením. Osobně si myslím, že je to ještě předtím... je to při početí.

Všimněte si však, co nám říká inspirace. **"Začal život, prošel jeho zkušenostmi a ukončil jeho záznam,"** s čím? **"...s posvěcenou lidskou vůlí."** Moji drazí přátelé, vůle je řídící silou v přirozenosti člověka – silou rozhodování, silou volby. Dá se to říci o jakékoli jiné lidské bytosti, která se kdy narodila na zemi, z padlého rodu? Začínáme život s posvěcenou lidskou vůlí? Začínáme? Ne! **"Myšlení těla je totiž,"** co? **"...v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani,"** co? **"...nemůže."** {Ř 8,7} V takovém stavu se rodíme všichni. Ve stavu vzpoury. Naše vůle je ve vzpouře proti Božímu zákonu. Proč? Protože je tyranizována zákonem sobectví. Proto máme přirozené nepřátelství vůči Bohu a jeho zákonu.

Ježíš je zřejmě trochu jiný než my všichni ostatní, že? Jsme v tomhle všichni zajedno? Ježíš **"začal život, prošel jeho zkušenostmi a ukončil jeho záznam s posvěcenou lidskou vůlí"**. Ale poslechněte si další větu; a právě tady přichází výzva, drazí přátelé. **"Byl ve všem pokoušen podobně jako my, a přesto, protože si zachoval odevzdanou a posvěcenou vůli, nikdy se ani v nejmenším nesnížil k páchání zla nebo k projevům vzpoury proti Bohu"**. Velmi zajímavé! Hluboký vhled. Prosím, pochopte to. Kristus začal život s čím? ...s posvěcenou lidskou vůlí; a přesto se nepřiklonil ani v nejmenším k páchání zla, nikdy se ani nepřiblížil k projevení vzpoury vůči Bohu. Co se dozvídáme, že zakoušel? ...pokoušení. A nejen to, ale **"byl pokoušen ve všech věcech"**, jak? **"...jako my."** Aha, tady je stejné slovo, použité stejným autorem – tentokrát v listu Židům, jaké slovo? **"Jako"**. Jako. Zajímavé... Třikrát Pavel používá **"jako"**, když mluví o vtěleném Kristu.

Poprvé říká: Je **jako člověk**. {Fp 2,7} Podruhé říká, že je **"v podobnosti těla hříchu"**. {Ř 8,3}. A teď jsme četli, že byl **"ve všem pokoušen jako my"**. {Žd 4,15}.

Pamatujte si, že slovo **"jako"** používáte, když chcete naznačit, že existují podobnosti, ale chcete také připustit co? ...rozdíly, odlišnosti... Moji milí přátelé, dostáváme se nyní k velmi, velmi zajímavému materiálu. Vydržte. Připravujeme si půdu pro naši druhou část; naše další studium, které přijde zanedlouho. Pavlův výrok se nachází v listu **Židům 4,15**. **"Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem,"** co? **"...ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak"** jak? **"...bez hříchu."**

Nyní je před námi úkol. Jak může být Kristus pokoušen ve všem jako my, a přitom být bez čeho? ...bez hříchu. Teď si prosím všimněte, že Pavel tím nemyslí jen to, že nespáchal hřích; tady nejde jen o to... Ano, je pravda, že On nikdy nespáchal hřích. Ale Pavel říká, že neměl hřích. Byl bez hříchu – H Ř Í CH U. Co je kořenem hříchu? ...sobectví. Víte, prosím, pochopte, že Kristova bezhříšnost je absolutní. Je úplná. Zahrnuje celou Jeho bytost. Všimněte si, jak to Písmo vysvětluje v **1.Pt 2,22**. Říká se tam: **"On se nedopustil hříchu"**. Co Ježíš udělal? ... **"nedopustil se hříchu"**. Jinými slovy, je bezhříšný v chování, ve slovech i činech. Sledujete to? Za druhé, ve **2. listu Korintským 5,21** se píše: On co? **"...nepoznal hřích."** O čem se tam mluví? O bezhříšnosti charakteru, v myšlení a cítění; a za třetí, co se nám říká o Kristově bezhříšnosti? **1. list Janův 3,5: "A hříchu v něm"** co? **"...není."** Na jaké úrovni se tedy nacházíme? Bezhříšnost v přirozenosti. Jaký byl Ježíš v samotném duchu a jeho tužbách? ...byl bez hříchu. Moji drazí přátelé, výzvou však je, jak je možné, že byl dokonale bezhříšný -

a přesto byl ve všem pokoušen, jak? ...jako my. Na odpověď na tuto otázku se zaměříme... po krátké přestávce. Mohli byste se postavit k modlitbě, prosím?

Otče na nebesích, moc ti děkuji za nekonečnou slávu, kterou Ježíš zjevil, dokonce i jako člověk. A Otče, když vidíme, že byl tvým výslovným obrazem a září tvé slávy, radujeme se z této skutečnosti. Ale Otče, chceme si také uvědomit, že i když byl nekonečně slavný a božský Syn Boží, přesto s námi soucítit a dokázal se s námi ztotožnit; a my se můžeme ztotožnit s ním. "Nemáme přece velekněze, který by nemohl soucítit s našimi slabostmi," ale takového, který "byl ve všem pokoušen jako my". Pomož nám pochopit, jak je to možné, až budeme pokračovat v našem studiu. Modlíme se ve jménu Ježíše. Amen.